

PROF. DR. MAHMUT KAPLAN HOCA'NIN YED-İ BEYZÂSI

Fevzi YETKİN

Celal Bayar Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü
Yeni Türk Edebiyatı Bilim Dalı Yüksek Lisans Öğrencisi

Hayatımızda öyle insanlar vardır ki “onu tanımasam doğru olanla yanlış olanı tam ayırt edemeyecektim” dedirtir. Onun size kazandırdıklarını da ancak zamanın sınamaları karşısında anlarsınız. İşte Mahmut Kaplan bu sözün kullanılacağı yegâne insanlardandır.

Bundan iki buçuk yıl önceydi, yüksek lisansı daha yeni kazanmışız, içimizde sevinç ve hafif de gurur emareleri var. Tabi zamanla akademisyenliğin aslında zannettiğimden daha zor olduğunu anladım; hatta vazgeçmek üzereydim bu sevdamdan. Öyle olaylar oluyordu ki sarsılıyorsunuz: Şiirlerim Edebiyat Otağı adlı dergide yayınlanmış ben de sevinçliyim, bazı insanlara gösteriyorum öyle muhteşem yorumlarda bulunuyorlar ki (!) değmeyin gitsin. Tabi büyük bir bocalayış dönemi geçirdim. Bir yandan da Kahramanmaraş'ta lisans öğrenimim sırasında makalelerini ya da kitaplarını okuduğum Rıza Bağcı ve Mahmut Kaplan'ı tanıdım. Yazımızın konusu Mahmut Kaplan olduğu için tanışmamızı anlatmak istiyorum:

Yüksek lisanstan arkadaşım ve dostum Can Şen, bir gün Mahmut Kaplan'ı ziyaret edecek, gel sen de tanış diyor; ben büyük hocaların daima mesafeli olduğunu ve tepeden baktığını gördüğümünden pek sıcak bakmadım, ama Can öyle bir anlattı ki tanışmadan da edemeyecektim. Hocanın kapısını çaldık, içeri buyur etti, masada eski yazı metinler, fişler yığınla; elinde bir kırmızı kalem olan Mahmut Kaplan gülümsüyordu. Yer gösterdi, oturduk. Can, hocaya vereceği dergileri getirmişti, beni de tanıttı. Başladık şiir üzerine sohbet, epey bir sohbetten sonra biz ayrıldık odadan.

Edebiyat Otağı'nın Ekim 2008 de çıkardığı 37. sayı geçmişti elime, Mahmut Kaplan'ın “Umut Habercisi Hüdhüd” adlı şiir tahlilini oradan okumuştum. Ben de Hoca'nın şiirlerini Can'dan aldım ve kendimce bazı tespitler yapıp notlar aldım. Hocaya gösterdiğimde bunları ciddi bir yazıya çevirmemi söyledi tespitlerin bazılarını tartıştık bazılarını yerinde buldu. İşte dikkate şayan olan da burası; ben sıradan bir yüksek lisans öğrencisiydim ve yayınlanmış birçok akademik kitabın yanında iki de şiir kitabına sahip olan ve Prof. Dr. unvanına sahip bir hocanın dikkatle beni dinlemesi, hatta ciddi bir kritik yapmamız. İşte dedim, büyük hoca böyle olunur; adam yüzüne karşı övülmez diye öğrendik ve bu düşüncelerimizi hiç dile getiremedik. Ayrıca gel

herkese güler yüzlü ve sevecen davranmak da büyük bir meziyet olsa gerek. Yazdığım ilk makaleyi heyecanla yine Mahmut Kaplan'a gösterdim, beğendi ve bunu değerlendirelim dedi. Mahmut Kaplan hocanın teşvikiyle Müsvedde adlı bir dergide yayımladık. Mahmut Kaplan'ın teşviki olmasa idi şu an belki şiir yazmayı da akademisyen olmak için çabalamayı da bırakacaktım. Kendisine şükran borçluyum. Biz genç yazarlar ve akademisyenler bu tür manevi desteklerle cesaret buluruz. Biz yarınız; bugün yıldırılırsak yarın olmayacağız.

Toplumumuzda yiğidi öldür hakkını ver mantığıyla hareket edildiği için biz nice yiğitleri heder ettik, keli öldürdük sırma saçlı ettik, kör katledilince de badem gözlü oldu. İşte şu naçizane yazımızda hakkını teslim edemesek de eğitim sevdalısı ve edebiyat aşığı Mahmut Kaplan Hoca'yı biraz olsun anlatabilmişsek kıvanç duyarız. Allah bize de böyle nakışlar işleyen bir hoca olmayı nasip eder inşallah.